Nr 2.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 7 november 1933 avslutad konvention angående konkurs, m. m.; given Stockholms slott den 15 december 1933.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll samt med överlämnande av en mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 7 november 1933 avslutad konvention angående konkurs, vill Kungl. Maj:t härmed dels äska riksdagens godkännande av nämnda konvention, dels, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

lag med bestämmelser om konkurs, som omfattar egendom i Danmark, Finland, Island eller Norge;

lag om verkan av konkurs, som inträffat i Danmark, Finland, Island eller Norge;

lag om erkännande och verkställighet av vissa, i anledning av konkurs meddelade utländska domar;

lag innefattande tillägg till konkurslagen; samt

lag innefattande tillägg till lagen den 13 maj 1921 om ackordsförhandling utan konkurs.

GUSTAF.

K. Schlyter.

Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Konkurs.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island, Republiken Finlands Præsident, Hans Majestæt Norges Konge og Hans Majestæt Kongen af Sverige, hvilke er kommet overens om at afslutte en Konvention om Konkurs, har udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island:
For Danmark:
Sin Udenrigsminister, Dr. phil. Peter Rochegune Munch;
For Island:
Overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister, Hr. Sveinn Björnsson;

Republiken Finlands Præsident:

Republikens Chargé d'Affaires a. i. i København, Dr. phil. Ragnar Numelin;

Hans Majestæt Norges Konge:

Suomen, Tanskan, Islannin, Norjan ja Ruotsin välinen konkurssia koskeva sopimus.

Suomen Tasavallan Presidentti, Hänen Majesteettinsa Tanskan ja Islannin Kuningas, Hänen Majesteettinsa Norjan Kuningas ja Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas, jotka ovat sopineet konkurssia koskevan sopimuksen tekemisestä, ovat määränneet valtuutetuikseen:

Suomen Tasavallan Presidentti:
Tasavallan v. a. Asiainhoitajan Kööpenhaminassa, Fil. tri Ragnar Numelinin;

Hänen Majesteettinsa Tanskan ja Islannin Kuningas:
Tanskan puolesta:
Ulkoasiainministerinsä, fil. tri Peter Rochegune Munchin;

Islannin puolesta:
Erikoislähettilään ja täysivaltaisen ministerin, Hra Sveinn Björnssonin;

Hänen Majesteettinsa Norjan Kuningas:

Konvention mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige angående konkurs.

Republiken Finlands President, Hans Majestät Konungen av Danmark och Island, Hans Majestät Konungen av Norge och Hans Majestät Konungen av Sverige, vilka överenskommit att sluta en konvention om konkurs, hava till sina fullmäktige utsett:

Republiken Finlands President:
Republikens Chargé d'Affaires a. i. i Köpenhamn, fil. dr Ragnar Numelin;

Hans Majestät Konungen av Danmark och Island:
För Danmark:
Sin Utrikesminister, fil. dr. Peter Rochegune Munch;

För Island:
Herr Sveinn Björnsson, Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire;

Hans Majestät Konungen av Norge:

Samningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gjaldþrotaskipti.

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur, Forseti lýðveldisins Finnlands, Hans hátign konungur Noregs og Hans hátign kunungur Svíþjóðar, sem hafa orðið ásáttir um að gera samning um gjaldþrotaskipti, hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur:
Fyrir Ísland:
Herra Svein Björnsson, sérlegan sendiherra og ráðherra með umboði:
Fyrir Danmörku:
Dr. phil. Peter Rochegune Munch, utanríkisráðherra sinn;

Forseti lýðveldisins Finnlands:

Dr. phil. Ragnar Numelin, Chargé d'Affaires a. i. lýðveldisins í Kaupmannahöfn;

Hans hátign konungur Noregs:

Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige om konkurs.

Hans Majestet Norges Konge, Hans Majestet Kongen av Danmark og Island, Republikken Finnlands President og Hans Majestet Kongen av Sverige, som er kommet overens om å avslutte en konvensjon om konkurs, har til sine befullmektigede opnevnt:

Hans Majestet Norges Konge:
Sin overordentlige Sendemann og befullmektigede Minister i Kjøbenhavn, Hr. Hans Emil Huitfeldt;

Hans Majestet Kongen av Danmark og Island:

For Danmark:
Sin Utenriksminister, dr. phil. Peter Rochegune Munch;

For Island:
Overordentlig Sendemann og befullmektiget minister, Hr. Sveinn Björnsson;
Republikken Finnlands President:

Konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående konkurs.

Hans Majestät Konungen av Sverige, Hans Majestät Konungen av Danmark och Island, Republiken Finlands President och Hans Majestät Konungen av Norge, vilka överenskommit att sluta en konvention angående konkurs, hava till sina fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:
Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, Herr Oskar Anton Herman Ewerlöf;

Hans Majestät Konungen av Danmark och Island:
För Danmark:
Sin Utrikesminister, fil. dr. Peter Rochegune Munch;

För Island:
Herr Sveinn Björnsson, Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire;
Republiken Finlands President:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i København, Hr. Hans Emil Huitfeldt;

Hans Majestæt Kongen af Sverige:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i København, Hr. Oskar Anton Herman Ewerlöf; hvilke, behørigt befuldmægtigede, er kommet overens om følgende Artikler:

Erikoislähettiläänsä ja täysivaltaisen ministerinsä Kööpenhaminassa, Hra Hans Emil Huitfeldtin;

Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas:

Erikoislähettiläänsä ja täysivaltaisen ministerinsä Kööpenhaminassa, Hra Oskar Anton Herman Ewerlöfin;

jotka siihen asianmukaisesti valtuutettuina ovat sopineet seuraavista määräyksistä:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, Herr Hans Emil Huitfeldt;

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, Herr Oskar Anton Herman Ewerlöf;

vilka, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar:

Artikel 1.

Konkurs, der er erklæret i en af de kontrahérende Stater, skal ogsaa omfatte Skyldnerens Formue i de andre Stater.

Med Hensyn til saadan Formue skal, forsaavidt ikke andet i de følgende Artikler er bestemt, anvendes de i førstnævnte Stat gældende Lovbestemmelser om de Indskrænkninger, Konkursen medfører i Skyldnerens Adgang til at raade over sin Formue, om hvad der hører til Boets Masse eller gennem Afkræftelse kan inddrages i Massen, om Skyldnerens Rettigheder og Pligter under Konkursen, om Bestyrelsen og Behandlingen af Boet, om Fordringshaveres og andre Rettighedshaveres Ret til Fyldestgørelse i Konkursen, om Udlodninger, om Akkord og anden Afslutning af Konkursen.

Ejendele, som efter Lovgivningen i den Stat,

1 artikla.

Jossakin sopimusvaltiossa alkanut konkurssi käsittää velallisen muissakin sopimusvaltioissa olevan omaisuuden.

Tällaisen omaisuuden osalta sovellettakoon, ellei siitä mitä jäljempänä tässä sopimuksessa säädetään muuta johdu, ensiksimainitun valtion lainmääräyksiä, jotka koskevat konkurssin vaikutusta velallisen oikeuteen vallita omaisuuttaan, sitä mitä konkurssipesään kuuluu ja takaisinsaantia konkurssipesään, velallisen oikeuksia ja velvollisuuksia konkurssin aikana, pesän hallintoa, velkojain maksunsaamis- ja etuoikeutta, jaon toimittamista, akordia ja konkurssin päättymistä.

Omaisuus, jota velkojat sen valtion lain mu-

Artikel 1.

Varder någon försatt i konkurs i fördragsslutande stat, skall konkursen omfatta jämväl gäldenärens egendom i annan fördragsslutande stat.

I fråga om sådan egendom skola, där ej annat följer av vad här nedan stadgas, lända till efterrättelse de i förstnämnda stat givna lagbestämmelser om konkursens inverkan på gäldenärens rätt att råda över sin egendom, om vad till konkursbo hörer och om återvinning till konkursbo, om gäldenärens rättigheter och skyldigheter under konkurs, om boets förvaltning, om borgenärers betalnings- och förmånsrätt, om utdelning samt om ackord och avslutande av konkurs.

Egendom, som enligt lagen i den stat, där den

Herra Hans Emil Huitfeldt, sérlegan sendiherra sinn og ráðherra með umboði í Kaupmannahöfn;

Hans hátign konungur Svíþjóðar:
Herra Oskar Anton Herman Ewerlöf, sérlegan sendiherra sinn og ráðherra með umboði í Kaupmannahöfn; sem, með gildu umboði, hafa komið sér saman um eftirfarandi greinar:

1. grein.

Gjaldþrot, sem úrskurðað hefir verið í einhverju samningsríkjanna, nær einnig til eigna skuldunauts í hinum ríkjunum.

Um meðferðina á slíkum eignum gilda, sé ekki öðruvísi ákveðið í eftirfarandi greinum, lagaákvæði þess ríkis, sem gjaldþrotaskiptin eru úrskurðuð í, um þær takmarkanir, sem gjaldþrotið hefir í för með sér á umráðarétti skuldunauts yfir eignum sínum, svo og um það, hvaða eignir tilheyri búinu, eða hægt er að draga undir þaþ með riftun gjörninga, um réttindi og skyldur skuldunauts meðan stendur á gjaldþrotaskiftum, um stjórn og meðferð búsins, um rétt kröfuhafa og annara rétthafa til þess að leita fullnægju í gjaldþrotabúinu, og um úthlutun nauðasamninga og önnur lok gjaldþrotaskipta.

Eignir, sem ekki verða yfirleitt notaðar til full-

Republikkens Chargé d'Affaires a. i. i Kjøbenhavn, Dr. phil. Ragnar Numelin;

Hans Majestet Kongen av Sverige:
Sin overordentlige Sendemann og befullmektigede Minister i Kjøbenhavn, Hr. Oskar Anton Herman Ewerlöf;
hvilke, behørig befullmektigede, er kommet overens om følgende artikler:

Artikkel 1.

Konkurs som er åpnet i en av de kontraherende stater, skal også omfatte skyldnerens formue i de andre stater.

Med hensyn til sådan formue anvendes, hvis ikke annet er bestemt i de følgende artikler, de i førstnevnte stat gjeldende lovbestemmelser om de innskrenkninger konkursen medfører i skyldnerens adgang til å råde over sin formue, om hvad der hører til boets masse eller gjennem omstøtelse kan inndras i massen, om skyldnerens rettigheter og plikter under konkursen, om bestyrelsen og behandlingen av boet, om fordringshaveres og andre rettighetshaveres dekningsrett i konkursen, om utlodninger, om akkord og om avslutning av konkursen.

Formuegjenstander som efter loven i den stat hvor

Republikens Chargé d'Affaires a. i. i Köpenhamn, fil. dr Ragnar Numelin;

Hans Majestät Konungen av Norge:
Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, Herr Hans Emil Huitfeldt;
vilka, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar:

Artikel 1.

Varder någon försatt i konkurs i fördragsslutande stat, skall konkursen omfatta jämväl gäldenärens egendom i annan fördragsslutande stat.

I fråga om sådan egendom skola, där ej annat följer av vad här nedan stadgas, lända till efterrättelse de i förstnämnda stat givna lagbestämmelser om konkursens inverkan på gäldenärens rätt att råda över sin egendom, om vad till konkursbo hörer och om återvinning till konkursbo, om gäldenärens rättigheter och skyldigheter under konkurs, om boets förvaltning, om borgenärers betalnings- och förmånsrätt, om utdelning samt om ackord och avslutande av konkurs.

Egendom, som enligt lagen i den stat, där den

hvor de findes, overhovedet ikke kan tjene til Fyldestgørelse af Fordringshavere, kan ikke inddrages i Boet.

kaan, missä se on, ylipäätään eivät voi vaatia käytettäväksi saamistensa suoritukseen, ei kuulu konkurssipesään.

finnes, överhuvud ej må tagas i anspråk av ägarens borgenärer, skall ej ingå i konkursboet.

Artikel 2.

Er der i en af Staterne erklæret Konkurs, som omfatter Formue i nogen af de andre Stater, bør Konkursbestyrelsen uden Ophold kundgøre Konkursbeslutningen gennem Indrykkelse i den offentlige Kundgørelsestidende i denne Stat og bør overensstemmende med der gældende Lov ogsaa sørge for Tinglysning og Indførelse i Grundbog, Skibsregister eller andet Offentligt Register.

Særskilt Meddelelse om Konkursen bør snarest mulig sendes til alle kendte Fordringshavere i de andre Stater, medmindre Fordringen tages i Betragtning uden Anmeldelse. Fordringshavere i de andre Stater skal ligeledes underrettes om Indsigelser, som rejses mod deres Fordringer.

2 artikla.

Milloin jossakin sopimusvaltiossa on alkanut konkurssi, joka käsittää toisessa sopimusvaltiossa olevaa omaisuutta, on konkurssihallinnon viivytyksettä kuulutettava konkurssipäätös viimeksimainitussa valtiossa julkista tiedoittamista varten ilmestyvässä sanomalehdessä. Konkurssihallinnon on myös huolehdittava siitä, että konkurssista vieraassa valtiossa tehdään tämän valtion lain mukaiset merkinnät kiinteistökirjaan tai oikeuden pöytäkirjaan tahi alusrekisteriin tai muuhun julkiseen rekisteriin.

Konkurssista on, niin pian kuin tämä voi tapahtua, lähetettävä erityinen ilmoitus kaikille muissa sopimusvaltioissa oleville tunnetuille velkojille, mikäli heidän saataviaan ei valvomattominakin ole otettava huomioon. Toisessa sopimusvaltiossa olevalle velkojalle annettakoon tieto myöskin väitteestä, joka tehdään hänen saamistaan vastaan.

Artikel 2.

Inträffar i fördragsslutande stat konkurs, som omfattar egendom i annan sådan stat, bör konkursförvaltningen utan dröjsmål låta kungöra konkursbeslutet i den för offentliga meddelanden avsedda tidningen i sistnämnda stat. Konkursförvaltningen bör ock föranstalta, att i den främmande staten konkursen varder, i den mån sådant är där påbjudet, inskriven i fastighetsbok eller domstolsprotokoll (*tinglyst*) eller i fartygsregister eller annat offentligt register.

Särskilt meddelande om konkursen bör så snart ske kan avlåtas till alla kända borgenärer i de övriga fördragsslutande staterna med undantag av dem, vilkas fordringar skola utgå oberoende av bevakning. Borgenär i annan fördragsslutande stat varde ock underrättad om jäv, som göres mot hans fordran.

Artikel 3.

Retterne i de kontraherende Stater skal efter Begæring af Konkursbestyrelsen i en af de andre Stater sørge for Registrering af Ejendele, som findes i vedkommende Stat,

3 artikla.

Sopimusvaltion tuomioistuimen on, jossakin toisessa sopimusvaltiossa olevan konkurssihallinnon esityksestä, toimitettava tuomioistuimen kotimaassa olevan omaisuu-

Artikel 3.

Domstol i fördragsslutande stat har att, på framställning av konkursförvaltning i annan sådan stat, ombesörja upptecknande av egendom, som finnes inom landet, eller

nægju kröfuhafa samkvæmt lögum þess lands, þar sem þær eru, verða ekki dregnar inn í búið.

de finnes, overhodet ikke kan tjene til fyldestgjørelse av fordringshavere, kan ikke inndras i boet.

finnes, överhuvud ej må tagas i anspråk av ägarens borgenärer, skall ej ingå i konkursboet.

2. grein.

Verði í einhverju samningsríkjanna úrskurðað gjaldþrot, sem nær til eigna í einhverju hinna ríkjanna, skal skiptaráðandi auglýsa úrskurðinn um gjaldþrotaskipti þegar í stað í hinu síðartalda ríki, í blaði því er flytur opinberar tilkynningar. Skiptaráðandi skal, samkvæmt þargildandi lögum, einnig annast um þinglýsingu, innfærslu í fasteignaskrá, í skipaskrá eða aðra opinbera skrá.

Artikkel 2.

Er der i en av statene åpnet en konkurs som omfatter formue i nogen av de andre stater, bør konkursboets styre uten ophold kunngjøre konkursbeslutningen gjennem innrykning i den offentlige kunngjørelsestidende i denne stat. Overensstemmende med der gjeldende lov bør styret også sørge for tinglysning eller innførsel i grunnbok, skibsregister eller annet offentlig register.

Artikel 2.

Inträffar i fördragsslutande stat konkurs, som omfattar egendom i annan sådan stat, bör konkursförvaltningen utan dröjsmål låta kungöra konkursbeslutet i den för offentliga meddelanden avsedda tidningen i sistnämnda stat. Konkursförvaltningen bör ock föranstalta, att i den främmande staten konkursen varder, i den mån sådant är där påbjudet, inskriven i fastighetsbok eller domstolsprotokoll (*tinglyst*) eller i fartygsregister eller annat offentligt register.

Öllum þeim kröfuhöfum í hinum ríkjunum, sem kunnugt er um, skal send sérstök tilkynning um gjaldþrotið, nema því aðeins að krafan verði tekin til greina án þess að henni sé lýst í búið. Kröfuhöfum í hinum ríkjunum skal einnig gefin tilkynning um mótmæli, sem eru sett fram gegn kröfum þeirra.

Særskilt underretning om konkursen bør, saa snart skje kan, sendes til alle kjente fordringshavere i de andre stater forsåvidt fordringene ikke tas i betraktning uten anmeldelse. Fordringshavere i de andre stater skal likeledes underrettes om innsigelser som reises mot deres fordringer.

Särskilt meddelande om konkursen bör så snart ske kan avlåtas till alla kända borgenärer i de övriga fördragsslutande staterna med undantag av dem, vilkas fordringar skola utgå oberoende av bevakning. Borgenär i annan fördragsslutande stat varde ock underrättad om jäv, som göres mot hans fordran.

3. grein.

Dómstólar samningsríkjanna skulu, samkvæmt beiðni skiptaráðanda í einhverju hinna ríkjanna, annast um uppskrift eigna sem í ríkinu eru, og geymslu þeirra

Artikkel 3.

Domstolene i de kontraherende stater skal efter begjæring av styret for et konkursbo i en av de andre stater sørge for registrering av formuegjenstander som finnes i lan-

Artikel 3.

Domstol i fördragsslutande stat har att, på framställning av konkursförvaltning i annan sådan stat, ombesörja upptecknande av egendom, som finnes inom landet, eller

for midlertidig Bevaring af Ejendelene og for Salg af Ejendele, som ikke hensigtsmæssig lader sig opbevare.

Forøvrigt kan en Konkursbestyrelse med Hensyn til Ejendele, som findes i en anden Stat end den, hvor Konkursen er erklæret, begære Bistand af Myndighederne i samme Udstrækning som en indenlandsk Konkursbestyrelse.

Begæringen kan rettes umiddelbart til vedkommende Myndighed. Omkostningerne kan, om fornødent, forlanges udredede forskudsvis.

Skriftstykker, som er affattet paa Finsk eller Islandsk, skal være ledsaget af bekræftet Oversættelse til Dansk, Norsk eller Svensk.

den luetteloiminen tai ryhdyttävä toimeen omaisuuden säilyttämiseksi, kunnes konkurssihallinto voi ottaa sen huostaansa, tai sellaisen omaisuuden myymiseksi, jota ei sopivasti käy säilyttäminen.

Muutoin on jossakin sopimusvaltiossa olevalla konkurssihallinnolla, mitä tulee muussa sopimusvaltiossa olevaan omaisuuteen, oikeus saada viranomaisilta virka-apua niissä tapauksissa, joissa tällaista virka-apua annetaan siinä valtiossa olevalle konkurssihallinnolle.

Esitys, josta tässä artiklassa puhutaan, voidaan tehdä suoraan asianomaiselle viranomaiselle. Viranomainen voi, mikäli tämä on tarpeen, vaatia toimenpiteestä aiheutuvat kustannukset ennakolta suoritettaviksi.

Asiakirjaan, joka on suomen- tai islanninkielinen, tulee olla liitettynä oikeaksi todistettu norjan-, ruotsin- tai tanskankielinen käännös.

vidtagande av åtgärd för egendomens bevarande, intill dess den kan omhändertagas av konkursförvaltningen, eller för försäljning av egendom, som ej lämpligen kan bevaras.

I övrigt äger konkursförvaltning i fördragsslutande stat att, i avseende å egendom, som finnes i annan sådan stat, påkalla myndighets handräckning i de fall då sådan handräckning skall lämnas konkursbo inom den staten.

Framställning, som nu är sagd, må göras omedelbart hos myndigheten. Skulle i något fall så erfordras, äge myndigheten äska förskjutande av kostnad för åtgärden.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket.

Artikel 4.

Spørgsmaal om, hvorvidt Tinglysning eller Indførelse i Grundbog er en Betingelse for, at Retshandler, som Skyldneren før Konkursen har indgaaet om fast Ejendom med Tilbehør, skal have Gyldighed overfor Konkursboet, og Spørgsmaal om Afkræftelse af saadanne Retshandler afgøres efter Loven i den Stat, hvor Ejendommen er beliggende. Det samme gælder Spørgsmaal om, hvor-

4 artikla.

Onko merkinnän tekeminen kiinteistökirjaan tai oikeuden pöytäkirjaan tarpeen, jotta velallisen ennen konkurssia suorittamat kiinteätä omaisuutta tarpeistoineen koskevat oikeustoimet olisivat konkurssipesää sitovia, niin myös tällaiseen omaisuuteen kohdistuva takaisinsaantivaatimus, on ratkaistava sen valtion lain mukaan, missä kiinteistö on. Samoin ratkaistaan, onko konkurssin

Artikel 4.

Fråga, huruvida inskrivning i fastighetsbok eller domstolsprotokoll (*tinglysning*) utgör förutsättning för att gäldenärens före konkursen träffade förfogande över fast egendom och vad därtill hörer skall gälla emot konkursboet, så ock återvinningskrav, som angår sådan egendom, skall prövas enligt lagen i den stat, där fastigheten är belägen. Detsamma gäller fråga, huruvida konkur-

til bráðabirgða; þeir skulu einnig annast um sölu eigna, sem ekki er ráðlegt að geyma.

det, for midlertidig bevaring av gjenstandene og for salg av gjenstander som ikke hensiktsmessig lar sig opbevare.

vidtagande av åtgärd för egendomens bevarande, intill dess den kan omhändertagas av konkursförvaltningen, eller för försäljning av egendom, som ej lämpligen kan bevaras.

Að öðru leyti geta skiptaráðendur, að því er snertir eignir, sem eru í öðru ríki en því, sem gjaldþrotin eru úrskurðuð í, óskað aðstoðar yfirvaldanna, á sama hátt og þarlendir skiptaráðendur.

Forøvrig kan et konkursbos styre med hensyn til gjenstander som finnes i en anden stat enn den hvor konkursen er åpnet, kreve bistand av myndighetene i de samme tilfelle som styret for et innenlandsk konkursbo.

I övrigt äger konkursförvaltning i fördragsslutande stat att, i avseende å egendom som finnes i annan sådan stat, påkalla myndighets handräckning i de fall då sådan handräckning skall lämnas konkursbo inom den staten.

Slíka beiðni má senda beint til hlutaðeigandi yfirvalds. Krefjast má fyrirframgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðarinnar, ef það telst nauðsynlegt.

Begjæringen kan rettes umiddelbart til vedkommende myndighet. Omkostningene kan, om fornødent, kreves betalt forskuddsvis.

Framställning, som nu är sagd, må göras omedelbart hos myndigheten. Skulle i något fall så erfordras, äge myndigheten äska förskjutande av kostnad för åtgärden.

Skjölum, sem rituð eru á íslensku eða á finsku, skal fylgja löggilt þýðing á dönsku, norsku eða sænsku.

Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av bekreftet oversettelse til dansk, norsk eller svensk.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket.

4. grein.

Um það, hvort þinglýsing eða innfærsla í fasteignaskrá sé skilyrði fyrir því, að löggjörningar, sem skuldunautur hefir gjört fyrir gjaldþrotið um fasteign og það sem henni tilheyrir, hafi gildi gagnvart gjaldþrotabúi, svo og um riftun slíkra gjörninga, fer eftir lögum þess lands, þar sem fasteignin er. Sama gildir um það, hvort þinglýsing gjaldþrotsins sé nauðsynleg

Artikkel 4.

Spørsmål om tinglysning eller innførsel i grunnbok er nødvendig for at rettshandler som skyldeneren før konkursen har foretatt vedkommende fast eiendom med tilbehør, skal ha gyldighet overfor konkursboet, og spørsmål om omstøtelse av sådanne rettshandler avgjøres efter loven i den stat hvor eiendommen ligger. Det samme gjelder spørsmål om tinglysning av konkur-

Artikel 4.

Fråga, huruvida inskrivning i fastighetsbok eller domstolsprotokoll (*tinglysning*) utgör förutsättning för att gäldenärens före konkursen träffade förfogande över fast egendom och vad därtill hörer skall gälla emot konkursboet, så ock återvinningskrav, som angår sådan egendom, skall prövas enligt lagen i den stat, där fastigheten är belägen. Detsamma gäller fråga, huruvida konkur-

vidt Tinglysning af Konkursen er nødvendig for at hindre, at Retshandler, som Skyldneren under Konkursen foretager vedrørende saadan Ejendom, skal faa Virkning for Boet. De tilsvarende Spørgsmaal vedrørende registreret Skib eller Luftfartøj eller Part i saadanne afgøres efter Loven i Skibets eller Luftfartøjets Hjemland.

Er efter Loven i en af Staterne Tinglysning, Registrering eller anden Kundgørelse Betingelse for, at Overdragelse eller Underpantsætning af andet Løsøre end det i første Stykke omhandlede skal have Gyldighed overfor Konkursboet, skal Loven i denne Stat anvendes paa Spørgsmaal om en saadan Retshandels Ugyldighed eller Afkræftelse, saafremt Genstanden findes der ved Konkursens Indtræden.

merkitseminen kiinteistökirjaan tai oikeuden pöytäkirjaan tarpeen, jottei sellaista omaisuutta koskeva oikeustoimi, jonka velallinen suorittaa konkurssin kestäessä, saavuttaisi konkurssipesään sitovaa vaikutusta. Vastaavanlaiset rekisteröityä alusta tai ilmaalusta tai osuutta tällaiseen alukseen koskevat kysymykset on ratkaistava aluksen kotimaan lain mukaan.

Milloin jonkin sopimusvaltion lain mukaan oikeuden pöytäkirjaan merkitseminen tai muunlainen kirjaamismenettely tai kuuluttaminen on tarpeen, jotta sellaisen irtaimen omaisuuden luovuttaminen, johon ensimmäisen kappaleen määräyksiä ei ole sovellettava, tai hallintaa luovuttamatta tapahtuvan panttioikeuden perustaminen tällaiseen omaisuuteen olisi konkurssipesää sitova, sovellettakoon, mitä tulee mainitunlaisen oikeustoimen pätevyyteen tai peruutumiseen, sen valtion lakia, jos oikeustoimen tarkoittama omaisuus oli siellä konkurssin alkaessa.

sens inskrivning i fastighetsbok eller domstolsprotokoll är av betydelse till förhindrande av att förfogande, som gäldenären under konkursen vidtager beträffande sådan egendom, erhåller laga verkan emot konkursboet. Yppas motsvarande frågor beträffande registrerat fartyg eller luftfartyg eller lott i sådant fartyg, varde lagen i fartygets hemland tillämpad.

Där enligt lagen i fördragsslutande stat införande i domstolsprotokoll (*tinglysning*) eller annat inskrivningsförfarande eller kungörande utgör förutsättning för att överlåtelse av lös egendom, varå bestämmelserna i första stycket ej äga tillämpning, eller stiftande av underpant i sådan egendom skall gälla mot konkursbo, skall i fråga om ogiltighet eller återgång av rättshandling, som nu är nämnd, tillämpas lagen i den staten, såframt den egendom rättshandlingen avser där fanns, när konkursen inträffade.

Spørgsmaal om Konkursens Indvirkning paa en Ret, som er erhvervet ved Udlæg eller Udpantning, afgøres efter Loven i den Stat, hvor Forretningen er foretaget.

Konkurssin vaikutus ulosmittauksella saavutetun oikeuden pysyväisyyteen, määräytyy sen valtion lain mukaan, missä ulosmittaus on toimitettu.

Huru konkurs verkar i fråga om beståndet av rätt, som vinnes genom utmätning (*utlegg eller utpantning*), skall bedömas enligt lagen i den stat, där utmätningen ägt rum.

Artikel 5.

Spørgsmaal om Panthaveres Ret til under Konkursen at søge Fyldestgørelse i Pantet afgøres efter Loven i den Stat, hvor Pantet findes

5 artikla.

Kysymys panttina olevan tai sellaisen omaisuuden käyttämisestä saamisen suorittamiseen, johon velkojalla on pidätysoikeus, ratkaistaan sen val-

Artikel 5.

I fråga om rätt att utta ga fordran ur egendom, som är pantsatt eller må kvarhållas för fordran, skall tillämpas lagen i den stat, där egendomen

til þess að hindra, að löggjörningar, sem skuldunautur gerir, meðan að á gjaldþrotaskiptum stendur, um slíka eign, séu bindandi fyrir búið. Hliðstæðar spurningar um skrásett skip eða flugvél, eða um hluta í skipi eða flugvél, skulu leystar samkvæmt lögum heimalands skipsins eða flugvélarinnar.

sen er nødvendig for å hindre at rettshandler som skyldneren under konkursen foretar med hensyn til sådan eiendom, skal få virkning for boet. De tilsvarende spørsmål vedkommende registrert skib eller luftfartøi eller part i sådanne avgjøres efter loven i skibets eller luftfartøiets hjemland.

sens inskrivning i fastighetsbok eller domstolsprotokoll är av betydelse till förhindrande av att förfogande, som gäldenären under konkursen vidtager beträffande sådan egendom, erhåller laga verkan emot konkursboet. Yppas motsvarande frågor beträffande registrerat fartyg eller luftfartyg eller lott i sådant fartyg, varde lagen i fartygets hemland tillämpad.

Sé svo ákveðið í lögum einhvers samningsríkjanna, að þinglýsing, skrásetning, eða önnur birting sé skilyrði fyrir því, að afhending eða sjálfsvörsluveð í öðrum lausafjármunum en þeim, sem nefndir eru í fyrstu málsgrein, hafi gildi gagnvart þrotabúi, þá skal farið eftir lögum þessa ríkis að því er snertir gildi slíks gjörnings og um riftun hans, ef fjármunurinn er þar við byrjun gjaldþrotaskipta.

Er efter loven i en af statene tinglysning, registrering eller annen kunngjøring nødvendig for at overdragelse eller underpantsetning av annet løsøre enn nevnt i første ledd skal ha gyldighet overfor konkursboet, skal loven i denne stat anvendes på spørsmål om en sådan rettshandels ugyldighet eller omstøtelighet såfremt gjenstanden finnes der ved konkursens åpning.

Där enligt lagen i fördragsslutande stat införande i domstolsprotokoll (*tinglysning*) eller annat inskrivningsförfarande eller kungörande utgör förutsättning för att överlåtelse av lös egendom, varå bestämmelserna i första stycket ej äga tillämpning, eller stiftande av underpant i sådan egendom skall gälla mot konkursbo, skall i fråga om ogiltighet eller återgång av rättshandling, som nu är nämnd, tillämpas lagen i den staten, såframt den egendom rättshandlingen avser där fanns, när konkursen inträffade.

Um áhrif gjaldþrots á rétt, sem orðið hefur til við fjárnám eða löggtak, fer eftir lögum þess lands, þar sem gjörðin hefur verið framkvæmd.

Spørsmål om konkursens virkning på den rett som er erhvervet ved utlegg eller utpantning, avgjøres efter loven i den stat hvor forretningen er holdt.

Huru konkurs verkar i fråga om beståndet av rätt, som vinnes genom utmätning (*utlegg eller utpantning*), skall bedömas enligt lagen i den stat, där utmätningen ägt rum.

5. grein.

Um rétt veðhafa til þess, meðan á gjaldþrotaskiptum stendur, að leita fullnægju í veðinu, skal farið eftir lögum þess ríkis, þar sem veðið er

Artikkel 5.

Spørsmål om panthaveres rett til under konkursen å søke dekning av pantet avgjøres efter loven i den stat hvor pantet finnes ved konkursens åp-

Artikel 5.

I fråga om rätt att uttaga fordran ur egendom, som är pantsatt eller må kvarhållas för fordran, skall tillämpas lagen i den stat, där egendomen

ved Konkursens Indtræden. Denne Bestemmelse faar tilsvarende Anvendelse paa Spørgsmaal om Fyldestgørelse gennem Tilbageholdelsesret.

tion lain mukaan, missä omaisuus oli konkurssin alkaessa.

fanns, då konkursen inträffade.

Konkursens Indvirkning paa Adgangen til at fortsætte Tvangsfuldbyrdelse i Henhold til Udlæg eller Udpantning bestemmes ved Loven i den Stat, hvor Forretningen er foretaget.

Konkurssin vaikutus ulosmittauksen jatkumiseen määräytyy sen valtion lain mukaan, missä ulosmittaus on toimitettu.

Beträffande konkursens inverkan å fortgången av utmätningsförfarande gälle lagen i den stat, där utmätningen ägt rum.

Artikel 6.

Fremgangsmaaden ved Salg af Ejendele, der hører til Konkursboet, bestemmes ved Loven i den Stat, hvor Ejendelene findes.

6 artikla.

Konkurssipesään kuuluvaa omaisuutta myytäessä meneteltäköön sen valtion lain mukaisesti, missä omaisuus on.

Artikel 6.

Vid försäljning av egendom, som tillhör konkursboet, skall förfaras i enlighet med lagen i den stat, där egendomen finnes.

Artikel 7.

Spørgsmaal om, hvorvidt en Fordring har Fortrinsret til Dækning af bestemte Genstande, der ved Konkursens Indtræden findes i en anden af Staterne, og Spørgsmaal om Rækkefølgen mellem særlige Fortrinsrettigheder, Panterettigheder og andre Sikkerhedsrettigheder i saadanne Genstande afgøres efter Loven i den Stat, hvor Genstandene findes ved Konkursens Indtræden. De her nævnte særlige Rettigheder gaar forud for almindelige Fortrinsrettigheder.

7 artikla.

Onko erityistä etuoikeutta olemassa omaisuuteen, joka konkurssin alkaessa oli jossakin toisessa sopimusvaltiossa, niin myös useiden tällaiseen omaisuuteen kohdistuvien erityisten etuoikeuksien keskenäinen arvojärjestys ratkaistaan sen valtion lain mukaan; missä omaisuus oli; ja tällainen etuoikeus tuottaa siihen omaisuuteen paremman oikeuden kuin yleinen etuoikeus.

Artikel 7.

Fråga, huruvida särskild förmånsrätt äger rum i egendom, som vid konkursens inträffande fanns i annan fördragsslutande stat, så ock fråga om företrädet mellan flera särskilda förmånsrätter i sådan egendom varde prövad enligt lagen i den stat, där egendomen fanns; och gälle i den egendomen sådan förmånsrätt framför allmän förmånsrätt.

Spørgsmaal, om Fortrinsret tilkommer Skatter og andre offentlige Afgifter, som er paalagt i en anden af Staterne end den, hvor Konkursen er erklæret, afgøres efter Loven i den Stat, hvor de er paalagt. Spørgsmaal, om

Tuottaako jossakin muussa kuin siinä sopimusvaltiossa, missä konkurssi on vireillä, määrätty vero tai muu julkinen maksu etuoikeuden, on ratkaistava sen valtion lain mukaan, missä maksu on määrätty, ja vieraassa

Fråga, huruvida förmånsrätt äger rum för skatt eller annan allmän avgift, som pålagts i annan fördragsslutande stat än den där konkursen är anhängig, skall avgöras enligt lagen i den stat, där avgiften pålagts, och frå-

við byrjun gjaldþrotaskipta. Þetta ákvæði gildir á sama hátt, þegar um er að ræða fullnægju vegna haldsréttar.

ning. Denne bestemmelse får tilsvarende anvendelse på spørsmål om dekning gjennem tilbakeholdsrett.

fanns, då konkursen inträffade.

Um áhrif gjaldþrotsins á heimildina til þess að halda áfram fullnægjugjörð samkvæmt fjárnámi eða lögtaki, skal farið eftir lögunum í því ríki, þar sem gjörðin er framkvæmd.

Konkursens virkning på adgangen til å fortsette tvangsfullbyrdelse i henhold til utlegg eller utpantning bestemmes ved loven i den stat hvor forretningen er holdt.

Beträffande konkursens inverkan å fortgången av utmätningsförfarande gälle lagen i den stat, där utmätningen ägt rum.

6. grein.

Reglurnar um sölu fjármuna, er tilheyra gjaldþrotabúi, ákvarðast af lögum þess ríkis, sem fjármunirnir eru í.

Artikkel 6.

Fremgangsmåten ved salg av formuegjenstander som hører til konkursboet, bestemmes ved loven i den stat hvor gjenstandene finnes.

Artikel 6.

Vid försäljning av egendom, som tillhör konkursboet, skall förfaras i enlighet med lagen i den stat, där egendomen finnes.

7. grein.

Um forgangsrétt kröfu fyrir öðrum kröfum til fullnægju í ákveðnum munum, sem við byrjun gjaldþrotaskipta eru í einhverju hinna ríkjanna, svo og um röð sérstakra forgangsréttinda, veðréttinda og tryggðra réttinda í slíkum munum, fer eftir lögunum í því ríki, þar sem fjármunirnir eru við byrjun gjaldþrotaskipta. Þessi sérstöku réttindi ganga á undan almennum forgangskröfum.

Artikkel 7.

Spørsmål om en fordring har fortrinsrett til dekning av bestemte gjenstander som ved konkursens åpning finnes i en annen av statene, og spørsmål om rekkefølgen mellem særlige fortrinnsrettigheter, panterettigheder og andre sikkerhetsrettigheter i sådanne gjenstander avgjøres efter loven i den stat hvor gjenstandene finnes ved konkursens åpning. De her nevnte særlige rettigheter går foran almindelige fortrinnsrettigheter.

Artikel 7.

Fråga, huruvida särskild förmånsrätt äger rum i egendom, som vid konkursens inträffande fanns i annan fördragsslutande stat, så ock fråga om företrädet mellan flera särskilda förmånsrätter i sådan egendom varde prövad enligt lagen i den stat, där egendomen fanns; och gälle i den egendomen sådan förmånsrätt framför allmän förmånsrätt.

Um forgangsrétt fyrir sköttum og öðrum opinberum gjöldum, sem jafnað hefir verið niður í öðru samningsríki en því, þar sem gjaldþrot hefir verið úrskurðað, fer eftir lögunum í því ríki, þar sem sköttunum eða gjöl-

Spørsmål om fortrinnsrett tilkommer skatter og andre offentlige avgifter som er pålagt i en annen av statene enn den hvor konkursen er åpnet, avgjøres efter loven i den stat hvor de er pålagt. Spørsmål om fortrinns-

Fråga, huruvida förmånsrätt äger rum för skatt eller annan allmän avgift, som pålagts i annan fördragsslutande stat än den där konkursen är anhängig, skall avgöras enligt lagen i den stat, där avgiften pålagts, och frå-

Fortrinsret tilkommer Husleje, skal, naar Ejendommen ligger i en anden Stat end den, hvor Konkursen er erklæret, afgøres efter Loven i den Stat, hvor Ejendommen ligger. Fortrinsretten omfatter alene Formue i den Stat, hvor Skatten eller Afgiften er paalagt eller Ejendommen ligger. Er Fortrinsretten særlig, bestemmes Rækkefølgen efter første Stykke; er den almindelig, skal den gaa forud for andre almindelige Fortrinsrettigheder. Om Rækkefølgen mellem almindelig Fortrinsret for Skat og de særlige Rettigheder, som omhandles i første Stykke, gælder, uanset den der indeholdte Bestemmelse, Loven i den Stat, hvor Skatten er paalagt. Iøvrigt afgør denne Konvention intet om, hvorvidt Fyldestgørelse kan kræves i Konkursboet for Skatter og Afgifter, som er paalagt i en anden af Staterne end den, hvor Konkursen er erklæret.

sopimusvaltiossa olevasta kiinteistöstä suoritettavan huoneenvuokran etuoikeus sen valtion lain mukaan. Etuoikeus kohdistuu vain siinä valtiossa olevaan omaisuuteen, missä maksu on määrätty tai missä kiinteistö on. Jos kysymykseen tuleva etuoikeus on erityinen, määräytyy sen arvojärjestys sen mukaan kuin ensimmäisessä kappaleessa sanotaan; jos se on yleinen, on se arvojärjestyksessä muiden yleisten etuoikeuksien edellä. Veron tuottaman yleisen etuoikeuden ja jonkin erityisen etuoikeuden keskinäisestä arvojärjestyksestä on, sen estämättä mitä ensimmäisessä kappaleessa sanotaan, voimassa sen valtion laki, missä vero on määrätty. Laajemmalti, kuin mitä tässä on sanottu, ei tässä sopimuksessa ratkaista kysymystä, voidaanko konkurssissa vaatia suoritusta sellaiseen julkiseen maksuun perustuvasta saatavasta, joka on määrätty muussa kuin siinä sopimusvaltiossa, missä konkurssi on alkanut.

ga om förmånsrätt för hyra för fastighet i främmande fördragsslutande stat enligt lagen i den staten. Förmånsrätten omfattar allenast egendom i den stat, där avgiften pålagts eller fastigheten är belägen. Är förmånsrätten särskild, bestämmes dess plats i förmånsrättsordningen efter vad i första stycket sägs; är den allmän, gäller den före annan allmän förmånsrätt. Om företrädet mellan allmän förmånsrätt för skatt och särskild förmånsrätt gälle, utan hinder av vad i första stycket sägs, lagen i den stat, där skatten pålagts. Utöver vad nu är sagt beröres ej av denna konvention frågan om rätt att i konkurs göra gällande fordran för allmän avgift, som pålagts i annan fördragsslutande stat än den, där konkursen inträffade.

Artikel 8.

Forsaavidt Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelser afhænger af, hvor en Formuegenstand befinder sig, skal en Fordring, der tilhører Konkursskyldneren, anses for at være i den Stat, hvor Konkursen er erklæret. Er Fordringen knyttet til

8 artikla.

Mikäli tämän sopimuksen määräysten soveltaminen riippuu siitä, missä jokin omaisuus on, katsottakoon konkurssivelallisen saamisen, joka perustuu juoksevaan velkakirjaan tai muuhun saamistodisteeseen, minkä esittäminen on saamisen

Artikel 8.

Vid tillämpning av de föreskrifter denna konvention innehåller om egendoms befintlighet i viss fördragsslutande stat skall konkursgäldenärs fordran, som är grundad på löpande skuldebrev eller annat fordringsbevis, vars företeende utgör vill-

dunum hefur verið jafnað niður. Um forgangsrétt fyrir húsaleigu fer, ef húseignin er í öðru ríki en því, þar sem gjaldþrotið var úrskurðað, eftir lögunum í því ríki, þar sem húseignin er. Forgangsrétturinn nær aðeins til eigna í því ríki, þar sem sköttunum eða gjöldunum er jafnað niður, eða húseignin er í. Sé um sérstakan forgangsrétt að ræða, fer um skuldaröðina samkvæmt fyrstu málsgrein. Sé forgangskrafan hinsvegar venjuleg, gengur hún á undan öðrum venjulegum forgangskröfum. Um röð milli venjulegra forgangsréttinda fyrir sköttum og sérstakra forgangsréttinda, sem getur um í 1. málsgrein, fer, þrátt fyrir ákvæðin í nefndri málsgrein, eftir lögunum í því ríki, þar sem skatturinn er lagður á. Að öðru leyti er ekkert ákveðið í samningi þessum um það, hvort fullnægju verði leitað í gjaldþrotabúi fyrir sköttum og gjöldum, sem er jafnað niður í öðru af ríkjunum en því, þar sem gjaldþrotin hafa verið úrskurðuð.

rett tilkommer husleie, skal, når eiendommen ligger i en annen stat enn den hvor konkursen er åpnet, avgjøres efter loven i den stat hvor eiendommen ligger. Fortrinnsretten omfatter bare formue i den stat hvor skatten eller avgiften er pålagt eller eiendommen ligger. Er fortrinnsretten særlig, bestemmes rekkefølgen efter første ledd. Er den almindelig, skal den gå foran andre almindelige fortrinnsrettigheter. Om rekkefølgen mellem almindelig fortrinnsrett for skatter og de særlige rettigheter som nevnes i første ledd, gjelder, uten hinder av det som der er bestemt, loven i den stat hvor skatten er pålagt. Forøvrig avgjør denne konvensjon intet om hvorvidt dekning kan kreves i konkursboet for skatter og avgifter som er pålagt i en annen av statene enn den hvor konkursen er åpnet.

ga om förmånsrätt för hyra för fastighet i främmande fördragsslutande stat enligt lagen i den staten. Förmånsrätten omfattar allenast egendom i den stat, där avgiften pålagts eller fastigheten är belägen. Är förmånsrätten särskild, bestämmes dess plats i förmånsrättsordningen efter vad i första stycket sägs; är den allmän, gäller den före annan allmän förmånsrätt. Om företrädet mellan allmän förmånsrätt för skatt och särskild förmånsrätt gälle, utan hinder av vad i första stycket sägs, lagen i den stat, där skatten pålagts. Utöver vad nu är sagt beröres ej av denna konvention frågan om rätt att i konkurs göra gällande fordran för allmän avgift, som pålagts i annan fördragsslutande stat än den, där konkursen inträffade.

8. grein.

Að svo miklu leyti sem að framkvæmd undanfarandi ákvæða er því háð, hvar fjármunur er, skal krafa, er tilheyrir þrotamanni, álítast vera í því ríki, þar sem gjaldþrotaskiptin eru úrskurðuð. Sé krafan bundin við skuldabréf eða annað

Artikkel 8.

Forsåvidt anvendelsen av foranstående bestemmelser avhenger av hvor en formuegjenstand finnes, skal en fordring som tilhører konkursskyldneren, ansees for å være i den stat hvor konkursen er åpnet. Er fordringen knyttet til gjeldsbrev eller

Artikel 8.

Vid tillämpning av de föreskrifter denna konvention innehåller om egendoms befintlighet i viss fördragsslutande stat skall konkursgäldenärs fordran, som är grundad på löpande skuldebrev eller annat fordringsbevis, vars företeende utgör vill-

et Gældsbrev eller andet Dokument, hvis Forevisning er nødvendig for at gøre den gældende, anses den dog for at være i den Stat, hvor Dokumentet findes.

Registreret Skib eller Luftfartøj anses for at befinde sig i den Stat, hvor det har Hjemsted, dog ikke ved Anvendelsen af Artikel 6.

Artikel 9.

Denne Konvention kommer ikke til Anvendelse paa Spørgsmaal om et Konkursbos Ret eller Pligt til at indtræde i en af Skyldneren sluttet Aftale, som ikke ved Konkursens Indtræden er helt opfyldt fra begge Sider.

Artikel 10.

Bestemmelserne om Anerkendelse og Fuldbyrdelse af Domme og Forlig i Konvention af 16. Marts 1932 skal ogsaa finde Anvendelse paa Domme og Forlig angaaende Afkræftelse og andet Bortfald af Rettigheder i Tilfælde af Konkurs, som er erklæret i en af Staterne.

En retskraftig Afgørelse, hvorved en Ret i en af Staterne stadfæster en Akkord under Konkurs, skal have bindende Virkning ogsaa i de andre Stater.

Disse Bestemmelser kommer til Anvendelse, uanset om Konkursen omfatter Formue i en eller flere af Staterne.

velkomisoikeuden edellytyksenä, olevan siinä valtiossa, missä asiakirja on, mutta muun saamisen siellä, missä konkurssi on alkanut.

Rekisteröidyn aluksen tai ilma-aluksen on, paitsi 6 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa, katsottava olevan siinä valtiossa, missä sen kotipaikka on.

9 artikla.

Tätä sopimusta ei sovelleta, milloin on kysymys konkurssipesän oikeudesta tai velvollisuudesta velallisen sijasta osallistua tämän tekemään sopimukseen, jota konkurssin alkaessa ei ollut puolin ja toisin täytetty.

10 artikla.

Maaliskuun 16 päivänä 1932 tehdyn sopimuksen määräyksiä tuomioiden ja sovintojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta on sovellettava myös jossakin sopimusvaltiossa vireillä olevasta konkurssista aiheutuvaa oikeustoimen mitättömyyttä tai peruutumista koskevaan tuomioon tai sovintoon.

Lainvoimainen päätös, jolla jonkin sopimusvaltion tuomioistuin on vahvistanut konkurssissa tehdyn akordin, olkoon voimassa muissakin sopimusvaltioissa.

Mitä tässä on sanottu olkoon noudatettavana siitä riippumatta, käsittääkö konkurssi yhdessä tai useammassa sopimusvaltiossa olevaa omaisuutta.

kor för rätt att utkräva fordringen, anses befintlig där handlingen finnes, men annan fordran betraktas såsom befintlig där konkursen inträffade.

Registrerat fartyg eller luftfartyg skall, utom i fall som avses i artikel 6, anses befintligt i stat, där det har hemort.

Artikel 9.

Denna konvention äger ej tillämpning å fråga om konkursbos rätt eller plikt att tillträda ett av gäldenären slutet avtal, som ej var från båda sidor fullgjort, då konkursen inträffade.

Artikel 10.

Bestämmelserna om erkännande och verkställighet av dom eller förlikning i konventionen den 16 mars 1932 skola jämväl äga tillämpning å dom eller förlikning rörande rättshandlings ogiltighet eller återgång på grund av konkurs, som är anhängig i fördragsslutande stat.

Lagakraftägande beslut, varigenom domstol i en av de fördragsslutande staterna fastställt ackord i konkurs, vare gällande jämväl i de övriga.

Vad nu är sagt äge tillämpning, evad konkursen omfattar egendom i en eller flera fördragsslutande stater.

skjal, sem framvísa þarf til þess að koma fram kröfunni, þá skal hún þó álítast vera í því ríki, þar sem skjalið er.

annet dokument hvis forevisning er nødvendig for å gjøre den gjeldende, ansees den dog for å være i den stat hvor dokumentet finnes.

kor för rätt att utkräva fordringen, anses befintlig där handlingen finnes, men annan fordran betraktas såsom befintlig där konkursen inträffade.

Skrásett skip, eða flugvél, telst vera í því ríki, þar sem það á heimilisfang, nema við framkvæmd 6. greinar.

Registrert skib eller luftfartøi ansees for å være i den stat hvor det har hjemsted, dog ikke ved anvendelsen av artikkel 6.

Registrerat fartyg eller luftfartyg skall, utom i fall som avses i artikel 6, anses befintligt i stat där det har hemort.

9. grein.

Ákvæði samnings þessa gilda ekki um rétt eða skyldu þrotabús til þess að ganga inn í samning gerðan af skuldunaut, sem ekki er alveg fullnægt af beggja hálfu við byrjun gjaldþrotaskipta.

Artikkel 9.

Denne konvensjon kommer ikke til anvendelse på spørsmål om et konkursbos rett eller plikt til å tre inn i en av skyldneren sluttet avtale som ikke er helt opfylt fra begge sider ved konkursens åpning.

Artikel 9.

Denna konvention äger ej tillämpning å fråga om konkursbos rätt eller plikt att tillträda ett av gäldenären slutet avtal, som ej var från båda sidor fullgjort, då konkursen inträffade.

10. grein.

Ákvæðin í samningi, er undirritaður var þann 16. marts 1932, um viðurkenningu og fullnægju dóma og sátta, skulu einnig gilda um dóma og sættir um riftanir og aðra ónýtingu réttargjörninga vegna gjaldþrots, sem hefur verið úrskurðað í einhverju samningsríkjanna.

Endanlegur úrskurður réttar í einhverju samningsríkjanna, er staðfestir skuldasamninga í gjaldþrotabúi, skal hafa gildi einnig í hinum ríkjunum.

Ákvæði þessi gilda enda þótt að gjaldþrotið nái til eigna í einu eða fleirum ríkjanna.

Artikkel 10.

Bestemmelsene om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer og forlik i konvensjonen av 16. mars 1932 skal også gjelde dommer og forlik angående omstøtelse og tilsidesettelse av rettsstiftelser på grunn av en konkurs som er åpnet i en av statene.

En rettskraftig avgjørelse hvorved en domstol i en av statene stadfester en akkord i konkurs, skal ha bindende virkning, også i de andre stater.

Disse bestemmelser kommer til anvendelse uten hensyn til om konkursen omfatter formue i en eller flere av statene.

Artikel 10.

Bestämmelserna om erkännande och verkställighet av dom eller förlikning i konventionen den 16 mars 1932 skola jämväl äga tillämpning å dom eller förlikning rörande rättshandlings ogiltighet eller återgång på grund av konkurs, som är anhängig i fördragsslutande stat.

Lagakraftägande beslut, varigenom domstol i en av de fördragsslutande staterna fastställt ackord i konkurs, vare gällande jämväl i de övriga.

Vad nu är sagt äge tillämpning, evad konkursen omfattar egendom i en eller flera fördragsslutande stater.

Artikel 11.

Paa Konkurs i Dødsboer kommer denne Konvention kun til Anvendelse, saafremt Behandlingen af Dødsboer iøvrigt er ordnet ved en mellem Staterne gældende Konvention.

Artikel 12.

Denne Konvention finder ogsaa Anvendelse paa offentlig Likvidation af Banker, saafremt Likvidationen efter Loven i den Stat, hvor Banken har sit Sæde, udelukker Konkursbehandling.

Den Kundgørelse, som Artikel 2 foreskriver, bør indeholde Tilkendegivelse af, at Likvidationen er af en saadan Art, at den omfattes af Konventionen.

Artikel 13.

Har Retten ved Konkursens Erklæring grundet sin Kompetence paa anden Omstændighed end den, at Skyldneren har eller ved sin Død havde Bopæl i Landet, eller at et Selskab, en Forening eller Stiftelse, som er taget under Konkursbehandling, har sit Sæde i Landet, skal dette oplyses i Konkursbeslutningen. I saa Fald finder Konventionen ikke Anvendelse paa Konkursen. Denne vil kunne fortsættes, uanset om Konkurs senere erklæres i en anden af Staterne.

11 artikla.

Kuolinpesän konkurssiin sovelletaan tätä sopimusta vain siinä tapauksessa, että sopimuspuolten kesken tehdään sopimus siitä, miten kuolinpesää muutoin on käsiteltävä.

12 artikla.

Tätä sopimusta on sovellettava myös pankin julkiseen suoritusmenettelyyn, jos tällainen menettely sen valtion lain mukaan, missä pankki sijaitsee, sulkee pois konkurssimenettelyn.

Kuulutukseen, jota 2 artiklassa tarkoitetaan, tulee sisältyä tiedoitus, että suoritusmenettely on sen laatuinen, että sopimusta on sovellettava.

13 artikla.

Jos tuomioistuin tai tuomari tehdessään päätöksen konkurssin alkamisesta on perustanut toimivaltansa muuhun kuin siihen seikkaan, että velallinen asuu tai kuollessaan asui tuomioistuimen tai tuomarin kotimaassa tahi että konkurssipäätöksessä tarkoitetun yhtiön, yhdistyksen tai säätiön kotipaikka on siellä, on se päätöksessä mainittava. Tällöin ei puheenaolevaa sopimusta sovelleta konkurssiin; ja konkurssi voi, jossakin muussa sopimusvaltiossa sittemmin alkaneen konkurssin estämättä, edelleen jatkua.

Artikel 11.

Å dödsbos konkurs äger konventionen tillämpning allenast i händelse de fördragsslutande staterna överenskomma, huru dödsbo i övrigt skall behandlas.

Artikel 12.

Denna konvention äger tillämpning jämväl å offentlig likvidation av bank, såframt likvidationen enligt lagen i den stat, där banken har sitt säte, utesluter konkursförfarande.

Den kungörelse, som avses i artikel 2, bör innehålla tillkännagivande, att likvidationen är av den beskaffenhet att konventionen äger tillämpning.

Artikel 13.

Har vid beslut om konkurs rätten eller domaren grundat sin behörighet på annan omständighet än att gäldenären har eller vid sin död hade sitt hemvist inom landet eller att bolag, förening eller stiftelse, som konkursbeslutet avser, där har sitt säte, skall detta angivas i beslutet. Där så skett, äger förevarande konvention ej tillämpning å konkursen; och må denna kunna fortgå utan hinder av att konkurs sedermera inträffar i annan fördragsslutande stat.

11. grein.

Samningur þessi gildir því aðeins um dánarbú, sem tekin eru til gjaldþrotaskipta, að ríkin hafi gert með sér samning um meðferð dánarbúa að öðru leyti.

Artikkel 11.

På konkurs i dødsboer kommer denne konvensjon bare til anvendelse såfremt behandlingen av dødsboer forøvrig er ordnet ved en mellem statene gjeldende konvensjon.

Artikel 11.

Å dödsbos konkurs äger konventionen tillämpning allenast i händelse de fördragsslutande staterna överenskomma, huru dödsbo i övrigt skall behandlas.

12. grein.

Samningur þessi nær einnig til opinberrar skiptameðferðar (Likvidation) á bönkum, svo framarlega sem skiptameðferðin, samkvæmt lögum þess lands, þar sem bankinn hefur aðsetur sitt, útilokar gjaldþrotameðferð.

Í tilkynningu þeirri, sem um ræðir í 2. grein, skal tekið fram, að skiptameðferðin sé þess eðlis, að samningurinn nái til hennar.

Artikkel 12.

Denne konvensjon kommer også til anvendelse på offentlig likvidasjon av banker såfremt likvidasjonen efter loven i den stat hvor banken har sitt sete, utelukker konkursbehandling.

Den kunngjøring som ar-artikkel 2 foreskriver, bør inneholde tilkjennegivende om at likvidasjonen er av den art at den omfattes av konvensjonen.

Artikel 12.

Denna konvention äger tillämpning jämväl å offentlig likvidation av bank, såframt likvidationen enligt lagen i den stat, där banken har sitt säte, utesluter konkursförfarande.

Den kungörelse, som avses i artikel 2, bör innehålla tillkännagivande, att likvidationen är av den beskaffenhet att konventionen äger tillämpning.

13. grein.

Hafi rétturinn, sem úrskurðaði gjaldþrotið, byggt heimild sína til þess á öðru en því, að skuldunautur eigi, eða hafi við dauða sinn átt heimilisfang í ríkinu, eða félag eða stofnun, sem tekin er til gjaldþrotaskipta, eigi heimilisfang í landinu, þá skal þetta tekið fram í úrskurðinum um gjaldþrotaskipti. Ef það er gert gildir samningurinn ekki um gjaldþrotaskiptin. Gjaldþrotaskiptunum er hægt að halda áfram, enda þótt að gjaldþrot verði seinna úrskurðað í einhverju hinna samningsríkjanna.

Artikkel 13.

Har retten ved åpning av konkurs grunnet sin kompetens på en annen omstendighet enn den at skyldneren er eller ved sin død var bosatt i landet, eller at et selskap, en forening eller en stiftelse som er tatt under konkursbehandling, har sit sete i landet, skal dette oplyses i konkursbeslutningen. I så fall kommer konvensjonen ikke til anvendelse på konkursen. Denne kan fortsettes uten hinder av en senere åpnet konkurs i en annen av statene.

Artikel 13.

Har vid beslut om konkurs rätten eller domaren grundat sin behörighet på annan omständighet än att gäldenären har eller vid sin död hade sitt hemvist inom landet eller att bolag, förening eller stiftelse, som konkursbeslutet avser, där har sitt säte, skall detta angivas i beslutet. Där så skett, äger förevarande konvention ej tillämpning å konkursen; och må denna kunna fortgå utan hinder av att konkurs sedermera inträffar i annan fördragsslutande stat.

Artikel 14.

Udtrykket »Konkursbestyrelse« omfatter i denne Konvention ogsaa Konkursretten (Skifteretten) og Konkursdommeren.

14 artikla.

Sanalla »konkurssihallinto« tarkoitetaan tässä sopimuksessa myös konkurssituomioistuinta ja konkurssituomaria.

Artikel 14.

Under ordet »konkursförvaltning» inbegripes i denna konvention jämväl konkursdomstol och konkursdomare.

Artikel 15.

En Tvangsakkordforhandling udenfor Konkurs, som er begyndt i en af Staterne, udelukker Aabning af Konkurs og Tvangsakkordforhandling i de andre Stater og medfører der de samme Indskrænkninger i Adgangen til Tvangsfuldbyrdelse som en indenlandsk Akkordforhandling.

15 artikla.

Jos julkinen akordikäsittely konkurssitta on aloitettu jossakin sopimusvaltiossa, älköön konkurssia tapahtuko älköönkä akordikäsittelyä aloitettako muussa sopimusvaltiossa; ja viimeksimainitussa valtiossa olevaan omaisuuteen sovellettakoon mitä siinä valtiossa on vastaavan tapauksen varalta säädetty ulosmittauksesta ja ulosmitatun omaisuuden myymisestä.

Artikel 15.

Är offentlig ackordsförhandling utan konkurs inledd i fördragsslutande stat, må ej konkurs eller offentlig ackordsförhandling äga rum i annan sådan stat; och skall vad där är för motsvarande fall stadgat i fråga om utmätning och utmätt egendoms försäljning vinna tillämpning i avseende å egendom, som där finnes.

Leder Akkordforhandlingen til Stadfæstelse af Akkord, skal denne være bindende ogsaa i de andre Stater.

Jos käsittely johtaa akordin vahvistamiseen, olkoon tämä noudatettavana muissakin sopimusvaltioissa.

Leder förhandlingen till fastställande av ackord, vare detta gällande jämväl i övriga fördragsslutande stater.

Bestemmelserne i Artikel 13 finder tilsvarende Anvendelse.

Mitä 13 artiklassa on säädetty on vastaavasti sovellettava niissä tapauksissa, joista tässä artiklassa puhutaan.

Vad i artikel 13 är stadgat skall äga motsvarande tillämpning i fall, som i förevarande artikel sägs.

Artikel 16.

Er Begæringen om Konkurs eller om Akkordforhandling indgivet til Retten forinden Konventionens Ikrafttræden, kommer Konventionen ikke til Anvendelse.

16 artikla.

Jos konkurssi johtuu ennen tämän sopimuksen voimaantuloa tehdystä hakemuksesta taikka jos julkinen akordikäsittely konkurssitta on ennen sen voimaantuloa aloitettu, ei sopimusta ole sovellettava.

Artikel 16.

Har konkurs följt på ansökan, som gjorts före konventionens ikraftträdande, eller har offentlig ackordsförhandling utan konkurs inletts före ikraftträdandet, skall konventionen ej äga tillämpning.

Artikel 17.

Konventionen skal ratificeres, og Ratifikationsdokumenterne skal

17 artikla.

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat talletettava Tan-

Artikel 17.

Konventionen skall ratificeras, och ratifikationshandlingarna skola

14. grein.

Hugtakið »skiptarádendur« i þessum samningi nær einnig til skiptaréttar og skiptardómara (konkursdommeren).

Artikkel 14.

Uttrykket et konkursbos styre omfatter i denne konvensjon også konkursretten (skifteretten) og konkursdommeren.

Artikel 14.

Under ordet »konkursförvaltning» inbegripes i denna konvention jämväl konkursdomstol och konkursdomare.

15. grein.

Tilraun til nauðasamninga án gjaldþrotameðferðar, sem byrjað hefur verið á í einhverju samningsríkjanna, útilokar að byrjað sé á gjaldþrotameðferð eða tilraun til nauðasamninga í hinum ríkjunum, og hefur þar í för með sér sömu takmarkanir í heimildinni til þess að leita fullnægju með þvingunarráðstöfun, eins og tilraun til nauðasamninga í heimalandinu.

Ef tilraun til nauðasamnings leiðir til þess að slíkur samningur verður staðfestur, þá skal hann einnig verða bindandi í hinum ríkjunum.

Ákvæðin í 13. grein gilda á tilsvarandi hátt.

Artikkel 15.

En offentlig akkordforhandling som er åpnet i en av statene, utelukker åpning av konkurs og akkordforhandling i de andre stater og medfører der de samme innskrænkninger i adgangen til tvangsfullbyrdelse som en innenlandsk akkordforhandling.

Leder akkordforhandlingen til stadfestelse av akkord, skal denne være bindende også i de andre stater.

Bestemmelsene i Artikkel 13 får tilsvarende anvendelse.

Artikel 15.

Är offentlig ackordsförhandling utan konkurs inledd i fördragsslutande stat, må ej konkurs eller offentlig ackordsförhandling äga rum i annan sådan stat; och skall vad där är för motsvarande fall stadgat i fråga om utmätning och utmätt egendoms försäljning vinna tillämpning i avseende å egendom, som där finnes.

Leder förhandlingen till fastställande av ackord, vare detta gällande jämväl i övriga fördragsslutande stater.

Vad i artikel 13 är stadgat skall äga motsvarande tillämpning i fall, som i förevarande artikel sägs.

16. grein.

Ef beiðni um gjaldþrotameðferð eða um tilraun til nauðasamninga hefur verið send rétti áður en samningurinn gengur í gildi, þá nær hann ekki til þeirra skipta.

Artikkel 16.

Er begjæringen om konkurs eller akkordforhandling innkommet til retten før konvensjonens ikrafttreden, kommer konvensjonen ikke til anvendelse.

Artikel 16.

Har konkurs följt på ansökan, som gjorts före konventionens ikraftträdande, eller har offentlig ackordsförhandling utan konkurs inletts före ikraftträdandet, skall konventionen ej äga tillämpning.

17. grein.

Samningur þessi skal fullgiltur, og fullgildingarskjölin skulu sett

Artikkel 17.

Konvensjonen skal ratificeres, og ratifikasjonsdokumentene skal depo-

Artikel 17.

Konventionen skall ratificeras, och ratifikationshandlingarna skola

deponeres i det danske Udenrigsministeriums Arkiv, saa snart ske kan.

Konventionen træder i Kraft mellem de ratificerende Stater den 1. Januar eller den 1. Juli, der indtræder, naar tre Maaneder er forløbet, efter at mindst tre af Staterne har deponeret deres Ratifikationsdokumenter. I Forhold til senere ratificerende Stater træder Konventionen i Kraft den 1. Januar eller den 1. Juli, der indtræder, naar tre Maaneder er forløbet efter Deponeringen af Ratifikationsdokumentet.

Enhver af Staterne kan i Forhold til hver af de andre opsige Konventionen med en Frist af eet Aar til Ophør en 1. Januar eller en 1. Juli.

Til Bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget i København i et Eksemplar paa hvert of følgende Sprog: Dansk, Finsk, Islandsk, Norsk og Svensk, og for det svenske Sprogs Vedkommende i to Tekster, en for Finland og en for Sverige, den 7. November 1933.

P. Munch.
(L. S.)

skan ulkoasiainministeriön arkistoon niin pian kuin tämä voi tapahtua.

Sopimus tulee voimaan ratifioineiden valtioiden kesken sen tammi- tai heinäkuun 1 päivänä, joka lähinnä seuraa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ratifioimiskirjat on kolmen valtion puolesta talletettu. Myöhemmin ratifioivan valtion suhteen sopimus tulee voimaan sen tammi- tai heinäkuun 1 päivänä, joka lähinnä seuraa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ratifioimiskirja on sen valtion puolesta talletettu.

Jokainen sopimusvaltio voi jokaisen muun sopimusvaltion suhteen sanoa irti sopimuksen, joka silloin lakkaa olemasta voimassa sen tammi-tai heinäkuun 1 päivän alusta lukien, joka lähinnä seuraa vuoden kuluttua siitä, kun irtisanominen tapahtui.

Tämän vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Allekirjoitettu Kööpenhaminassa yhtenä suomen-, tanskan-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, ruotsinkielisen tekstin käsittäessä kaksi eri tekstiä, toisen Suomea ja toisen Ruotsia varten, marraskuun 7 p:nä 1933.

Ragnar Numelin.
(L. S.)

deponeras i danska utrikesministeriets arkiv så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft mellan de ratificerande staterna den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingarna för tre av staterna deponerats. I förhållande till stat, som sedermera ratificerar, träder konventionen i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingen för den staten deponerades.

Envar av staterna äge i förhållande till envar av de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter ett år sedan uppsägningen skedde.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige undertecknat denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Köpenhamn, i ett exemplar på finska, danska, isländska, norska och svenska språken, och försåvitt angår svenska språket i två texter, en för Finland och en för Sverige, den 7. nov. 1933.

til vörslu í skjalasafni utanríkismálaráðuneytisins danska, eins fljótt og auðið er.

Samningurinn gengur í gildi milli þeirra ríkja, er þá hafa fullgilt hann, 1. janúar eða 1. júlí næstan eftir að þrír mánuðir eru liðnir frá því að minnst þrjú samningsríkjanna hafa afhent fullgildingarskjöl sín að samningnum. Með tilliti til þeirra ríkja, er seinna fullgilda samninginn, gengur hann í gildi 1. janúar eða 1. júlí næstan eftir að þrír mánuðir eru liðnir frá því að fullgildingarskjalið var afhent.

Sérhvert samningsríkjanna getur, gagnvart sérhverju hinna ríkjanna, sagt upp samningnum til þess að ganga úr gildi næsta 1. janúar eða 1. júlí eftir að eitt ár er liðið frá uppsögninni.

neres i det danske Utenriksministeriums arkiv så snart skje kan.

Konvensjonen trer i kraft mellem de ratificerende stater den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet efterat minst tre av statene har deponert sine ratifikasjonsdokumenter. I forhold til senere ratificerende stater trer konvensjonen i kraft den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet fra deponeringen av ratifikasjonsdokumentet.

Enhver av statene kan i forhold til hver av de andre si op konvensjonen med en frist av ett år til ophør den påfølgende 1 januar eller 1 juli.

deponeras i danska utrikesministeriets arkiv så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft mellan de ratificerande staterna den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingarna för tre av staterna deponerats. I förhållande till stat, som sedermera ratificerar, träder konventionen i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingen för den staten deponerades.

Envar av staterna äge i förhållande till envar av de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter ett år sedan uppsägningen skedde.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir undirritað samning þennan og sett undir hann innsigli sín.

Gert í Kaupmannahöfn í einu eintaki á íslensku, dönsku, finsku, norsku og sænsku, og að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland og öðrum fyrir Svíþjóð, þann 7 nóvember 1933.

SVEINN BJÖRNSSON.
(L. S.)

Til bekreftelse herav har de respektive befullmektigede undertegnet denne konvensjon og forsynet den med sine segl.

Utferdiget i Kjøbenhavn i ett eksemplar på hvert av følgende sprog: norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk, og for det svenske sprogs vedkommende i to tekster, en for Finnland og en for Sverige, den 7. novbr. 1933.

EMIL HUITFELDT.
(L. S.)

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige undertecknat denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Köpenhamn, i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, och försåvitt angår svenska språket i två texter, en för Sverige och en för Finland, den 7 november 1933.

Under förbehåll om ratifikation av Kungl. Maj:t med Riksdagens samtycke.

O. EWERLÖF.
(L. S.)

Förslag
till
Lag
med bestämmelser om konkurs, som omfattar egendom i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Har någon, som här i riket försättes i konkurs, egendom jämväl i Danmark, Finland, Island eller Norge, skall konkursen omfatta sagda egendom.

I fråga om sådan egendom skola, där ej annat följer av vad här nedan stadgas, lända till efterrättelse vad svensk lag innehåller om den verkan konkurs medför beträffande gäldenärens rätt att råda över sin egendom, om vad till konkursbo hörer och om återvinning till konkursbo, om gäldenärs rättigheter och skyldigheter under konkurs, om konkursbos förvaltning, om borgenärers betalnings- och förmånsrätt, om utdelning, om ackord samt om avslutande av konkurs; dock skall i konkursboet ej ingå egendom, som enligt lagen i den främmande stat, där den finnes, överhuvud ej må tagas i anspråk av ägarens borgenärer.

2 §.

Inträffar här i riket konkurs, som omfattar egendom i någon av förenämnda främmande stater, bör konkursdomaren utan dröjsmål låta i den för offentliga meddelanden avsedda tidningen i den främmande staten kungöra beslutet om egendomsavträde. Konkursdomaren bör ock föranstalta, att i den främmande staten konkursen varder, i den mån sådant är där påbjudet, inskriven i fastighetsbok eller domstolsprotokoll *(tinglyst)* eller i fartygsregister eller annat offentligt register.

3 §.

Yppas, beträffande registrerat fartyg eller luftfartyg, som har hemort i någon av de främmande staterna, eller lott i sådant fartyg, fråga om återvinning till konkursbo eller fråga, huruvida inskrivning i fartygsregister är av betydelse för giltigheten gentemot konkursboet av gäldenärens förfogande över fartyget eller fartygslotten, lände till efterrättelse lagen i den stat, där fartyget har hemort.

4 §.

Där, i enlighet med lagen i den främmande staten, lös egendom varå bestämmelserna i 3 § ej äga tillämpning är satt till underpant för gäld, skall,

såframt egendomen, då konkursen inträffar, är kvar i den främmande staten, lända till efterrättelse vad dess lag må innehålla rörande verkan mot konkursbo därav, att inskrivning *(tinglysning)* av pantsättningen skett eller försummats.

5 §.

Huru konkurs verkar i fråga om beståndet av rätt, som vinnes genom utmätning *(utlegg)* i den främmande staten, samt beträffande fortgången av där påbörjat utmätningsförfarande, skall bedömas enligt den statens lag.

6 §.

Är egendom, som vid konkursens inträffande fanns i den främmande staten, pantsatt, eller må den enligt dess lag kvarhållas för fordran, skall den statens lag tillämpas i fråga om rätten att ur egendomen uttaga fordringen.

7 §.

Vid försäljning av konkursboets egendom i den främmande staten skall förfaras i enlighet med dess lag.

8 §.

Fråga, huruvida särskild förmånsrätt äger rum i egendom, som vid konkursens inträffande fanns i annan fördragsslutande stat, så ock fråga om företrädet mellan flera särskilda förmånsrätter i sådan egendom, varde prövad enligt den främmande statens lag. Uppstår, beträffande egendom som här avses, fråga om företrädet mellan fordran med allmän och med särskild förmånsrätt, äge den senare fordringen företräde.

Fråga, huruvida förmånsrätt äger rum för skatt eller annan allmän avgift, som pålagts i den främmande staten, eller för hushyra för där belägen fastighet, skall bedömas enligt den statens lag. Allmän förmånsrätt, som sålunda skall gälla, omfattar ej annan egendom än den som vid konkursens inträffande fanns i den främmande staten, men gäller i den egendomen framför annan allmän förmånsrätt. Vad i finsk lag finnes stadgat om företrädet mellan allmän förmånsrätt för skatt och särskild förmånsrätt för annan fordran skall, utan hinder av vad i första stycket sägs, vinna tillämpning.

9 §.

Vid tillämpning av de föreskrifter denna lag innehåller om egendoms befintlighet i viss främmande stat skall konkursgäldenärs fordran, som är grundad på löpande skuldebrev eller annat fordringsbevis, vars företeende utgör villkor för rätt att utkräva fordringen, anses befintlig där handlingen finnes, men annan fordran betraktas såsom befintlig här i riket.

Registrerat fartyg eller luftfartyg, som har hemort här i riket eller i någon av de främmande staterna, skall anses befintligt i den stat där det har hemort, dock ej vid tillämpning av 7 §.

10 §.

Denna lag äger ej tillämpning å fråga om konkursbos rätt eller plikt att tillträda ett av gäldenären slutet avtal, som ej var från båda sidor fullgjort då konkursen inträffade.

11 §.

Har i beslut om gäldenärens försättande i konkurs angivits, att rätten eller konkursdomaren grundat sin behörighet på annan omständighet än att gäldenären har eller vid sin död hade sitt hemvist här i riket, äge denna lag ej tillämpning.

Bolag, förening eller stiftelse skall anses hava hemvist här i riket, om styrelsen där har sitt säte.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men skall, där konkurs följt på ansökan som gjorts före lagens ikraftträdande, ej äga tillämpning å konkursen. Å dödsbos konkurs äger lagen ej tillämpning, med mindre Konungen meddelat särskilt förordnande om dess tillämplighet å sådana konkurser.

Förslag
till
Lag
om verkan av konkurs, som inträffat i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Varder någon försatt i konkurs i Danmark, Finland, Island eller Norge, skall konkursen omfatta jämväl gäldenärens egendom här i riket.

I fråga om sådan egendom skola, där ej annat följer av vad här nedan stadgas, lända till efterrättelse de i den främmande staten givna lagbestämmelser om den verkan konkurs medför beträffande gäldenärens rätt att råda över sin egendom, om vad till konkursbo hörer och om återvinning till konkursbo, om gäldenärs rättigheter och skyldigheter under konkurs, om konkursbos förvaltning, om borgenärers betalnings- och förmånsrätt, om utdelning, om ackord samt om avslutande av konkurs; dock skall i konkursboet ej ingå egendom här i riket, som enligt svensk lag överhuvud ej må tagas i anspråk av ägarens borgenärer.

Lika med konkurs anses i denna lag sådan offentlig likvidation av bank som enligt lagen i den främmande stat, där banken har sitt säte, utesluter konkursförfarande.

2 §.

Göres av konkursdomstol eller konkursförvaltning i stat, som i 1 § är sagd, hos konkursdomare här i riket, inom vars ämbetsområde gäldenären äger tillgångar, framställning om upptecknande av den här i riket befintliga egendomen, skall konkursdomaren förordna lämplig person att upprätta bouppteckning, vari skola upptagas gäldenärens tillgångar här i riket med angivande av värdet, ävensom av den gäld, för vilken sådan tillgång på grund av inteckning eller eljest särskilt häftar.

På framställning av konkursdomstol eller konkursförvaltning i den främmande staten har konkursdomaren ock att förordna lämplig person att omhänderhava gäldenärens här i riket varande egendom, intill dess den kan övertagas av konkursförvaltningen; och har den, som sålunda förordnats, jämväl att, där egendomen är utsatt för förskämning eller snar förstörelse eller hastigt fallande i värde eller erfordrar alltför kostsam vård, föranstalta om försäljning av egendomen.

3 §.

Är framställning hos konkursdomare gjord om åtgärd, varom sägs i 2 §, och finner konkursdomaren, att kostnad för åtgärden bör förskjutas, äge han att, innan beslut fattas, av den, som åtgärden påkallat, kräva förskott med belopp, som han prövar skäligt. Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket.

4 §.

Yppas fråga om återvinning till konkursboet av fast egendom här i riket eller fråga, huruvida inskrivning i domstolsprotokoll eller fastighetsbok är av betydelse för giltigheten gentemot boet av gäldenärens förfogande över sådan egendom, varde frågan prövad enligt svensk lag.

Uppkommer motsvarande fråga beträffande registrerat fartyg eller luftfartyg, som har hemort här i riket eller i någon av de främmande staterna, eller beträffande lott i sådant fartyg, lände till efterrättelse lagen i den stat, där fartyget har hemort.

5 §.

Har, vid försäljning av gäldenären tillhörig lös egendom här i riket, varå bestämmelserna i 4 § ej äro tillämpliga, denna förblivit i hans vård, eller har sådan egendom blivit, på sätt för visst fall är därom stadgat, satt till underpant för gäld, och är egendomen, när konkursen inträffar, kvar här i riket, skall svensk lag lända till efterrättelse vid bedömande av fråga, huruvida avtalets verkan mot borgenärer är beroende av att det i föreskriven ordning kungjorts eller införts i offentligt register.

6 §.

Huru konkursen verkar i fråga om beståndet av rätt, som vinnes genom utmätning här i riket, samt beträffande fortgången av här påbörjat utmätningsförfarande skall bedömas enligt svensk lag.

7 §.

Är egendom, som vid konkursens början fanns här i riket, pantsatt, eller må den enligt här gällande lag kvarhållas för fordran, skall i fråga om rätten att ur egendomen uttaga fordringen svensk lag äga tillämpning.

8 §.

Vid försäljning av konkursboets egendom här i riket skall förfaras i enlighet med svensk lag.

9 §.

Uppstår här i riket fråga, huruvida särskild förmånsrätt äger rum i egendom, som här fanns vid konkursens inträffande, eller fråga om företrädet mellan flera särskilda förmånsrätter i sådan egendom, varde den prövad enligt

svensk lag; dock skall i egendom som här avses särskild förmånsrätt städse gälla framför allmän förmånsrätt som enligt 1 § skall komma i betraktande.

10 §.

Vid tillämpning av de föreskrifter denna lag innehåller om egendoms befintlighet här i riket skall konkursgäldenärs fordran, som är grundad på löpande skuldebrev eller annat fordringsbevis, vars företeende utgör villkor för rätt att utkräva fordringen, anses befintlig där handlingen finnes, men annan fordran betraktas såsom befintlig i den främmande staten.

Registrerat fartyg eller luftfartyg, som har hemort här i riket eller i någon av de främmande staterna, skall anses befintligt i den stat, där det har hemort, dock ej vid tillämpning av 8 §.

11 §.

Denna lag äger ej tillämpning å fråga om konkursbos rätt eller plikt att tillträda ett av gäldenären slutet avtal, som ej var från båda sidor fullgjort då konkursen inträffade.

12 §.

Har, i konkurs eller efter offentlig ackordsförhandling utan konkurs, ackord blivit fastställt i någon av de främmande staterna, gälle ackordet så som vore det här i riket fastställt.

13 §.

Är offentlig ackordsförhandling utan konkurs inledd i någon av de främmande staterna, må ej, så länge förhandlingen pågår, konkurs eller offentlig ackordsförhandling äga rum här i riket, och skall vad här är stadgat om utmätning och utmätt egendoms försäljning vinna tillämpning i avseende å egendom, som här finnes.

14 §.

Har, i beslut om gäldenärens försättande i konkurs eller inledande av offentlig ackordsförhandling utan konkurs, angivits, att rätten eller domaren grundat sin behörighet på annan omständighet än att gäldenären har eller vid sin död hade sitt hemvist i den främmande staten, skall denna lag ej äga tillämpning utan konkursen eller ackordsförhandlingen fortgå.

Främmande bolag, förening eller stiftelse skall anses hava hemvist i den stat, där bolaget, föreningen eller stiftelsen har sitt säte.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men skall ej äga tillämpning, där konkursen följt på ansökan, som gjorts före lagens ikraftträdande, eller offentlig ackordsförhandling utan konkurs inletts före ikraftträdandet. Å dödsbos konkurs äger lagen ej tillämpning, med mindre Konungen meddelat särskilt förordnande om dess tillämplighet å sådana konkurser.

Förslag
till
Lag
om erkännande och verkställighet av vissa, i anledning av konkurs meddelade utländska domar.

Härigenom förordnas som följer:

Har domstol i Danmark, Finland, Island eller Norge meddelat dom rörande rättshandlings ogiltighet eller återgång på grund av konkurs, som inträffat i någon av nämnda stater eller här i riket, eller har i någon av staterna förlikning i sådan fråga ingåtts inför förlikningskommission eller domstol, skola i avseende å erkännande och verkställighet av domen eller förlikningen lända till efterrättelse föreskrifterna i lagen den 2 december 1932 om erkännande och verkställighet av dom, som meddelats i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Vad sålunda är stadgat äger dock ej tillämpning, där av konkursbeslutet framgår, att gäldenären ej har hemvist i någon av staterna.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men skall ej äga tillämpning å dom som givits eller förlikning som ingåtts före nämnda dag. Å dom eller förlikning rörande rättshandlings ogiltighet eller återgång i anledning av dödsbos konkurs äger lagen ej tillämpning, med mindre Konungen meddelat särskilt förordnande om dess tillämplighet i sådana fall.

Förslag
till
Lag
innefattande tillägg till konkurslagen.

Härigenom förordnas, att i konkurslagen skall, efter 18 §, intagas en paragraf med följande nummer och lydelse:

18 a §.

Har vid beslut om gäldenärens försättande i konkurs rätten eller konkursdomaren grundat sin behörighet på annan omständighet än att gäldenären har eller vid sin död hade sitt hemvist här i riket eller, då fråga är om bolag, förening eller stiftelse, att styrelsen där har sitt säte, skall detta angivas i beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1935.

Förslag

till

Lag

innefattande tillägg till lagen den 13 maj 1921 om ackordsförhandling utan konkurs.

Härigenom förordnas, att i lagen den 13 maj 1921 om ackordsförhandling utan konkurs (nr 227) skall intagas en paragraf med följande nummer och lydelse:

7 a §.

Har vid beslut om inledande av ackordsförhandling konkursdomaren grundat sin behörighet på annan omständighet än att gäldenären har eller vid sin död hade sitt hemvist här i riket eller, då fråga är om bolag, förening eller stiftelse, att styrelsen där har sitt säte, skall detta angivas i beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1935.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 maj 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Föredraganden anmäler inom lagberedningen utarbetade, av motiv åtföljda förslag till dels konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående konkurs, dels ock följande lagar:

1) lag med bestämmelser om konkurs, som omfattar egendom i Danmark, Finland, Island eller Norge;

2) lag om verkan av konkurs, som inträffat i Danmark, Finland, Island eller Norge;

3) lag om erkännande och verkställighet av vissa, i anledning av konkurs meddelade utländska domar; samt

4) lag innefattande tillägg till konkurslagen.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över nämnda förslag måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Erik H:son Malm.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 januari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, anmäler ett av lagberedningen den 29 december 1932 avgivet betänkande (statens offentl. utredn. 1933:1), däri under rubriken Lagberedningens förslag angående vissa internationella rättsförhållanden IV sammanförts dels ett av särskilda delegerade uppgjort förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående konkurs, dels inom beredningen uppgjorda förslag till lagar, som betingas av Sveriges anslutning till konventionen, nämligen

1) lag med bestämmelser om konkurs, som omfattar egendom i Danmark, Finland, Island eller Norge;

2) lag om verkan av konkurs, som inträffat i Danmark, Finland, Island eller Norge;

3) lag om erkännande och verkställighet av vissa, i anledning av konkurs meddelade utländska domar;

4) lag innefattande tillägg till konkurslagen; samt

5) lag innefattande tillägg till lagen den 13 maj 1921 om ackordsförhandling utan konkurs.

Föredraganden anför:

Såsom framgår av statsrådsprotokollet den 27 maj 1932, hade de svenska delegerade vid förhandlingar mellan de nordiska staterna angående en konvention om konkurs den 24 i samma månad framlagt provisoriska förslag till konvention i ämnet och till åtskilliga med konventionen sammanhängande lagar. Sedan Kungl. Maj:t genom beslut den 27 sagda månad förordnat, att lagrådets utlåtande över förslagen skulle inhämtas, har sådant utlåtande avgivits den 18 sistlidne juni.[1] I samband med de under sistlidne höst återupptagna förhandlingarna hava de provisoriska förslagen undergått jämkning i åtskilliga punkter, som varit föremål för lagrådets uttalande. Med anledning av yrkanden från främmande delegationers sida hava därjämte, utan sam-

[1] Utdrag av lagrådets protokoll i detta ärende återfinnes å sid. 81 i lagberedningens betänkande.

band med lagrådets yttranden, gjorts vissa ändringar i förslagen och tillägg till dessa. Berörda avvikelser äro, enligt vad de delegerade i sitt den 29 sistlidne månad avgivna betänkande omnämna: a) artiklarna 7 och 12 av konventionsförslaget; b) 8 § av förslaget till lag med bestämmelser om konkurs, som omfattar egendom i Danmark, Finland, Island eller Norge; samt c) 1 § tredje stycket och 9 § i förslaget till lag om verkan av konkurs, som inträffat i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över nyssnämnda, under a)—c) upptagna delar av förslagen måtte, för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål, inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Axel Wennerholm.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 9 januari 1933.

Närvarande:

justitieråden ALEXANDERSON,
EKLUND,
regeringsrådet ASCHAN,
justitierådet GREFBERG.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 3 januari 1933, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över dels *artiklarna 7 och 12 av upprättat förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående konkurs,* dels *8 § av upprättat förslag till lag med bestämmelser om konkurs, som omfattar egendom i Danmark, Finland, Island eller Norge,* dels ock *1 § tredje stycket och 9 § i upprättat förslag till lag om verkan av konkurs, som inträffat i Danmark, Finland, Island eller Norge.*

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, hade inför lagrådet i remitterade delar föredragits av ledamoten i lagberedningen, revisionssekreteraren Erik Lind.

Lagrådet yttrade:

Den väsentligaste avvikelse konventionsförslaget företer från det provisoriska förslaget i dess med anledning av tidigare lagrådsgranskning jämkade skick innehålles i artikel 7. Det praktiska resultatet av den företagna ändringen ligger, såsom framgår av 9 § förslaget till lag om verkan av konkurs som inträffat i annat nordiskt land, framför allt däri att i fall av dylik konkurs skola ur gäldenärens i Sverige befintliga egendom inteckningsfordringar och skatter utgå med företräde framför de med allmän förmånsrätt utrustade fordringar, som hos oss eljest utgå enligt 17 kap. 4 § handelsbalken. I den mån härigenom en förskjutning äger rum av förmånsrättsordningen mellan svenska borgenärer inbördes är detta resultat visserligen icke tillfredsställande. De fall, där denna förskjutning får avsevärd betydelse, måste emellertid, med hänsyn bl. a. därtill att företag av någon större omfattning hos oss regelmässigt drivas i aktiebolags eller ekonomisk förenings form, bliva synnerligen sällsynta. Vid sådant förhållande och då, enligt vad de svenska delegerades motiv synas utvisa, bestämmelsens upptagande varit en förutsättning för att

enighet om konventionen skulle uppnås, finner lagrådet den böra lämnas utan anmärkning.

Den avslutande bestämmelsen i 9 § förslaget till lag om verkan av konkurs i annat nordiskt land, att allmän förmånsrätt för skatt eller annan allmän avgift skall gälla före övriga allmänna förmånsrätter, synes böra utgå. På grund av huvudregeln i 1 § att konkurslandets lag länder till efterrättelse i fråga om förmånsrätter lärer nämligen utrymme ej finnas för bestämmelsens tillämpande av svensk myndighet.

I övrigt hava förslagen i nu granskade delar icke föranlett erinran.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 januari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, frågan om godkännande av ett av delegerade för Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge avgivet förslag till konvention mellan nämnda länder om konkurs.

Föredraganden anför:

»Den 11 april 1930 har Kungl. Maj:t beslutit att hos den danska, finska, isländska och norska regeringen göra framställning om inledande av förhandlingar genom delegerade, för utrönande i vilken omfattning överenskommelse lämpligen kunde träffas mellan de nordiska länderna angående de internationellt privaträttsliga reglerna om konkurs.

Med anledning av denna framställning hava förhandlingar i omförmälda ämne ägt rum i Oslo den 26 januari—7 februari 1931, i Stockholm den 31 augusti—12 september 1931, i Köpenhamn den 8—27 februari 1932 samt på nytt i Oslo den 17 oktober—8 november 1932. Under nämnda möten hava jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande förhandlingar förts jämväl rörande vissa andra frågor.

Från svensk sida hava, enligt Kungl. Maj:ts förordnande, i förhandlingarna deltagit f. d. presidenten, ordföranden i lagberedningen friherre Marks von Würtemberg, presidenten Ekeberg och revisionssekreteraren Lind.

De svenska delegerade hava med underdånig skrivelse den 24 maj 1932, på grundvalen av dittills förda förhandlingar, framlagt ett provisoriskt förslag till konvention i ämnet, ävensom till åtskilliga med konventionen sammanhängande lagar. Genom beslut den 27 i nyssnämnda månad har Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande över nämnda förslag skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas; och har sådant utlåtande avgivits den 18 juni 1932.

I samband med de under hösten 1932 återupptagna förhandlingarna hava de provisoriska förslagen undergått jämkning i åtskilliga punkter som varit

föremål för lagrådets yttranden, därvid lagrådets erinringar i de allra flesta fall iakttagits. Med anledning av yrkanden från främmande delegationers sida hava därjämte, utan samband med lagrådets yttranden, gjorts vissa ändringar i förslagen och tillägg till dessa. Förslag till konvention och därav föranledda svenska lagar hava den 29 december 1932 framlagts av de svenska delegerade.

Förslaget till konvention.

För närvarande kunna, om konkurs inträffar i en av de nordiska staterna, enskilda borgenärer genom utmätning skaffa sig säkerhet eller betalning i gäldenärens utländska tillgångar; en tävlan om försprånget uppstår som strider mot konkursens syfte att åstadkomma en rättvis fördelning mellan samtliga borgenärer. I Sverige och Finland kan det vidare inträffa, att, oaktat gäldenären är försatt i konkurs i det land där han har hemvist, ett särskilt konkursförfarande kan anhängiggöras mot honom.

På konferenser i Haag hava försök gjorts att råda bot på de missförhållanden, som sålunda kunna uppstå av att åt en konkurs ej tillerkännes verkan i annat land än konkurslandet, men de praktiska svårigheter som resa sig mot en mer allmängiltig lösning av problemet ha icke kunnat övervinnas. Enstaka konventioner mellan grannländer med i huvudsak likartad rättsordning hava dock åvägabragts.

I vad rör de nordiska staterna har det, genom det föreliggande konventionsförslaget, lyckats att övervinna de stora vanskligheter, som lösningen av problemet om konkursens enhetlighet innebär också beträffande grannstater med vittgående rättsgemenskap och ömsesidigt förtroende till varandras rättsskipning och förvaltning. Grundtanken i förslaget är, att om någon försättes i konkurs i fördragsslutande stat där han har hemvist, konkursen skall omfatta jämväl gäldenärens egendom i annan fördragsslutande stat; utmätning och särskild konkurs äro alltså uteslutna. När en konkurs i gäldenärens domicilland sålunda har nordisk giltighet, skall å all till boet hörande egendom tillämpas konkurslandets lag. Det har dock blivit nödvändigt att stadga en del undantag från nämnda huvudregel.

Lagrådet ang. det slutliga förslaget.

Sedan, såsom jag förut nämnt, i det provisoriska konventionsförslaget ändringar och tillägg gjorts i vissa punkter som ej varit föremål för lagrådets tidigare yttrande, har den 3 januari 1933 lagrådets utlåtande infordrats över dessa punkter samt därav föranledda ändringar och tillägg i de svenska lagförslagen.

Lagrådet har den 9 januari 1933 avgivit utlåtande, därvid någon anmärkning ej framställts mot konventionsförslaget.

Departementschefen.

Det föreliggande konventionsförslaget förverkligar den önskan att konkurs som öppnas i en av de nordiska staterna skall hava verkan i de övriga, vilken framställdes redan å det år 1881 i Köpenhamn hållna nordiska juristmötet. Genom förslaget torde stora praktiska fördelar komma att uppnås, och jag är för min del beredd tillstyrka såväl de principer, på vilka förslaget är byggt, som ock den närmare utformning dessa principer erhållit. Jag tillåter mig

på den grund förorda, att Kungl. Maj:t godkänner konventionsförslaget. Sedan Kungl. Maj:t lämnat sitt bifall till förslaget, bör detsamma, innan ratifikation ifrågakommer, underställas riksdagens prövning. Till frågan om de lagstiftningsåtgärder, som påkallas av en eventuell ratifikation, torde jag senare få återkomma.»

Föredraganden uppläser härefter ifrågavarande förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående konkurs samt hemställer, att förslaget måtte godkännas av Kungl. Maj:t.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

H. Stefenson.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 januari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Under erinran att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för justitiedepartementet beslutat godkänna ett förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående konkurs, hemställer ministern efter gemensam beredning med nämnde departementschef, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sändebudet i Köpenhamn, envoyén O. A. H. Ewerlöf, att med de ombud, som må komma att utses från dansk, finsk, isländsk och norsk sida — under förbehåll om ratifikation av Kungl. Maj:t med riksdagens samtycke — underteckna en med detta förslag, vars svenska text är såsom bilaga[1] fogad till detta protokoll, överensstämmande konvention, ävensom förordna, att fullmakt för Ewerlöf skall i vanlig ordning utfärdas.

Till vad ministern under ovanstående punkt hemställt, däruti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Adolf Croneborg.

---

[1] Bilagan här utesluten.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 december 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter:

»Enligt statsrådsprotokollet den 13 januari 1933 har Kungl. Maj:t funnit gott godkänna ett av delegerade för Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge avgivet förslag till konvention mellan nämnda länder angående konkurs. Förslaget har godkänts jämväl av de övriga ländernas regeringar och den 7 november 1933 av regeringarnas befullmäktigade ombud undertecknats att såsom konvention gälla mellan länderna. Vid undertecknandet har från svensk sida gjorts förbehåll om ratifikation.

Såsom omförmälda statsrådsprotokoll utvisar, bör konventionen, innan ratifikation ifrågakommer, underställas riksdagens prövning. I samband härmed torde jämväl böra komma under bedömande spörsmålet om de lagstiftningsåtgärder, vilka för Sveriges del påkallas av en ratifikation av konventionen. Jag vill härvid erinra därom, att lagrådet den 18 juni 1932[1] avgivit utlåtande över följande den 27 maj 1932 till lagrådet remitterade provisoriska förslag till

1) lag med bestämmelser om konkurs, som omfattar egendom i Danmark, Finland, Island eller Norge;

2) lag om verkan av konkurs, som inträffat i Danmark, Finland, Island eller Norge;

3) lag om erkännande och verkställighet av vissa, i anledning av konkurs meddelade utländska domar; samt

4) lag innefattande tillägg till konkurslagen.

I samband med förhandlingar, som av de delegerade återupptogos under hösten 1932, hava nämnda provisoriska förslag undergått jämkning i åtskilliga punkter, som varit föremål för lagrådets yttranden, därvid lagrådets erinringar mot förslagen iakttagits, varjämte — likaledes i enlighet med lag-

[1] Jfr noten ovan sid. 34.

rådets hemställan — uppgjorts ett förslag till lag innefattande tillägg till lagen den 13 maj 1921 om ackordsförhandling utan konkurs. Med anledning av ändringar och tillägg, som på yrkanden från främmande delegationers sida, utan samband med lagrådets yttrande, gjorts i konventionen, hava motsvarande ändringar och tillägg vidtagits i lagförslagen. Över dessa ändringar och tillägg har, såsom statsrådsprotokollet den 3 januari 1933 utvisar, lagrådets utlåtande infordrats. Jag får nu anmäla lagrådets i denna del den 9 sistnämnda månad avgivna yttrande, däri lagrådet framställt en erinran allenast mot 9 § av det under 2) upptagna lagförslaget. Nämnda erinran har iakttagits.

Uti ett den 12 juni 1933 avgivet utlåtande över upprättade förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående dödsbo samt vissa i anledning därav utarbetade svenska lagförslag har lagrådet framhållit, att i det under 2) upptagna lagförslaget borde, i anslutning till artikel 3 i konventionen angående konkurs, upptagas en bestämmelse, att en till konkursdomaren ingiven handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket. En dylik bestämmelse har nu upptagits i 3 § av sistnämnda lagförslag.»

Föredraganden hemställer därefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition *dels* äska riksdagens godkännande av ifrågavarande konvention, *dels*, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga berörda fem lagförslag, det under 2) upptagna med nyss angivna ändringar.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till nästkommande års riksdag skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

H. Stefenson.